

Publicerad 2010-11-15 16:35 av Fånga dagen

DEN SVARTA SORGEN

Dagen då mitt hjärta öppnade
sina dörrar för sorgen då vart
själen en tung ridå av dimma,
i trance

jag bar tungt jag såg och kände
mina innersta tårar jag stängt av
min rygg var full av skit som inte,
var mitt

dagen jag insåg att jag hade saker
som jag ska göra mig av med ge det
till den som det tillhörde ,
brinn upp

utplåna mina minnen ta fram mitt rätta
jag känn min styrka som skall dyrkas
låt mig växa få mina ord att bli viktiga,
lyssna noga

jag hör tystnaden eka inom mig mina
steg är tunga tomheten är total tiden
har stannat jag är ett litet vackert,
flickebarn som kräver att bli,
omhändertagen nu

låte skammen och skulden utplånas
livet är till för att levas inte vara en
plåga att genomleva var dag,
jag är natten

då flyr jag bortom det vakna in i
drömmens värld där allt kan hända
jag minns en skräckens dröm jag

drömde som barn jag skrek,
dom slaktade

människorna som jag var rädd för
dom som gjorde mitt liv till en skräck
dagar följda utan ständig rädsla som
jag inte kunde stoppa,
upprepningens gång

om jag inte jag vem är jag då när jag
ser sanningen och ni ser mig som hotet
som kan röja eran smärta och min smärta
är redan i ett rött hav,
jag flyter

dårar galna idioter korkade ungar allt
blandas i en evig röra i min förvirrade
känsliga hjärna medan det borrar mitt,
hjärta sönder

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fånga dagen med Poeter.se id #21224 innehar upphovsrätten